

heder. Den proces skal vi have gjort noget ved i Rioopfølgningen.

Derudover vil jeg godt nævne to andre områder, som andre også har nævnt, og som er noget af det helt centrale: Skov og ferskvand. Den danske satsning bør efter vores opfattelse dreje sig om at permanentgøre den proces, vi er i gang med. Det vil sige, at konferencen om bæredygtig udvikling bliver det permanente redskab, og at det virkelig slår rødder.

Vi kan lige så godt se i øjnene, at vi ikke bør forvente, at de detaljerede store fremskridt sker i New York, men hvis vi kan være med til at sikre, at processen har slået rødder, så har vi gjort en glimrende dansk indsats, og så er vi på vej mod det, som også andre har kaldt det internationale retssamfund på miljøområdet.

Hvis CSD får den betydning, hvis UNGASS får den effekt, så mener jeg, at den danske indsats er af en karakter, som vi godt kan være tilfredse med.

Aage Brusgaard (FP):

Ja, så kan vi sige, at vi skal til det igen: Hvordan vi danskere reddede hele kloden fra undergang!

Jeg var med i Rio i 1992, og jeg husker udmærket møderne forud. Der var også en forespørgsel nøjagtig ligesom nu. Der var møderne i Rio: formøder, morgenmøder, ministeren og embedsmændene mødtes med andre ministre og andre embedsmænd. Vi fik papirer, der blev rettet kommaer, og der blev til pressen, som var der i stort tal, talt om sejre. Det blev slået kolossal stort op. Det var for øvrigt samtidig med, at Danmark første gang sagde nej til EU-planen.

Så nu her 5 år efter sagde ministeren i sin ordførertale: Der er sket meget siden 1992. Det er der også: Vi er blevet lidt mere gråhårede. Så sagde ministeren også: Vi er blevet grønnere. Og ministeren nævnte, at der skal nedsættes nye grupper til at se på energi og på trafik. Det er ikke særlig nyt, for hver eneste gang der er et problem, og det er der altid i nye grupper – det var bedre at kalde dem syltekrukker – går tiden jo. Ministeren nævnte også nye afgifter. Ikke bare her i landet, men sådan globalt. Alt sammen gamle travere.

Jeg står her med et Ritzautelegram fra den 15. maj. Det er et referat fra et møde, der var i går, om FN's generalforsamling i New York 23.-27. juni, og dér er ministeren så i hvert fald citeret for at sige: »at udviklingen trods enkelte lyspunkter er gået i den gale retning på næsten alle

områder siden 1992. Verden så betydelig bedre ud før Rio, end den gør i dag. Vi har gjort en del, men langtfra nok, og vi har ikke åbnet folks øjne nok.«

Det vil altså sige, at man næsten kunne sige, at det var bedre, hvis vi holdt op med at have den slags møder, for det går altså den gale vej.

Så står der i samme Ritzautelegram, og jeg tror også, det er et citat fra vores minister: »Trods risikoen for, at næste måneds miljøtopmøde i New York drukner i indholdsløs retorik« – det er i hvert fald et ordvalg, ministeren kunne bruge – »er det alligevel et utrolig vigtigt politisk signal, at mange stats- og regeringschefer har meldt deres deltagelse, fastslog Svend Auken«. Jo, dér kom navnet.

Jamen hvorfor er det vigtigt, at mange regeringschefer deltager i sådan et møde? Hvis de mener noget med det, når de siger, at vi skal spare på ressourcerne og overføre midler fra de rige til de fattige, så kan de gøre det hjemme fra deres egne regeringskontorer. Det er sådan, at hver enkelt regeringsleder, som deltager i det møde i New York, og som har bare lidt respekt for sig selv, ikke tager derover med en delegation på under 50 medarbejdere; under 50, så tager de ingen steder hen. Jeg ved ikke, hvor mange vores egen minister skal have med, men det er tæt ved, vil jeg tro.

Jeg har før nævnt det her. Vi snakker om, at vi skal spare på ressourcerne, og vi skal give vores viden videre, men det gør man ikke ved ustandselig at nedsætte nye grupper, deltage i utallige møder og konferencer med utallige politikere og embedsmænd. Vi hæver ressourceforbruget og CO₂-udslippet. Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvad bare sådan et møde i Rio egentlig koster i ressourcer og energi, og så har der været de utallige opfølgingsmøder og så mødet nu. Jeg vil tro, at CO₂-udslippet i hvert fald er steget med mindst 5 pct.

Vi kan bare tage flyet til Karup nu om lidt. Halvdelen af dem, der sidder i det fly, er slipsklædte folk, der har været til møder om et eller andet kommunalt, amts- eller folketingshalløj. Vi er selv med til at gøre det globale problem større.

Jeg mener også, at ministeren i sin ordførertale nævnte, at den største hjælp, vi kunne give de fattige lande, og som vi giver de fattige lande, er fødevarer. Ja, det kan vi heldigvis gøre, for vi har jo fødevarer nok her, fordi vi bruger pesticider og gødning, men det er det, som er en del af det, der skal forbydes og sættes ned, og så har vi